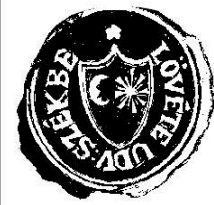

LOVÉTEI KIÁLTÓ

XXIII. évfolyam, 10. szám

Ára : 1 lej

2022. OKTÓBER

Némán, lehajtott fejjel

Visszatekernéd az idő kerekét, de sajnós azt nem lehet, ezernyi boldog pillanat, ami elmúlt, újra tiéd lehet. Egy szál virág kezdedbe, gyufa és mécses, ballagsz a temetőbe, hided, mégis olyan fényes...

Igen, milyen jó is volna, ha vissza lehetne tekerni az élet kerekét, de sajnós úgy vagyunk vele, általában akkor eszmélünk rá nagyon sok fontos dologra, amikor már belecsöppentünk a megváltoztathatatlanba. Ilyenkor egy pillanatra megtorpanunk, és, ha őszinték vagyunk magunkkal szemben, fejlesztve belátjuk, mennyi mindent másként lehetne csinálni, mennyi sok jó példából táplálkozhatnánk nap mint nap, hogyha egy kicsit visszarántanánk a gyeplőt ebből a céltalan rohanásból, amely a mai világunkat jellemzi. Tudjuk, hogy másként is lehetne, de elhittjük magunkkal, hogy a sodrással sodródni kell, az sem baj, ha a vesztünkbe rohanunk, csak megfeleljünk másoknak. És egyszer csak ráeszmélünk, hogy saját magunkat is becsaptuk, és ekkor kezeinket tördelve, kétségbeesésünkben nem találjuk a kiutat, segítségért kiáltunk ahhoz a Teremtő Istenhez, aki az értéket nem a vagyonban és a csillogó pénzhalomban méri, hanem az egyszerű, őszinte emberi szívekben.

Lassan, észrevétlenül őszre fordult a természet, aztán egy-két éjjeli hóharmat után egyre többen ballagtak a temetők felé, hiszen az érzékeny nyári virágokat őszire kellett cserélni, és ez nem is csoda, hiszen novemberre jár az idő, amelynek első napjai a földi életből eltávozott szeretteinkről való megemlékezés napjai.

Igen, az eltávozás, az elmúlás gondolata ezekben a napokban mindenki lelkében elevenen él, és felnyitja a régi sebeket, nehéz, és nehezen fogadjuk el, hogy az élet erős fonala kiszámíthatatlanul, pillanatok alatt elszakad, és egyik percről a másikra keserű gyászba borít családokat.

Ezekben a napokban a temetőben a magunkba szállás, az imádság volna a jellemző, és semmiképp az, hogy azt a pár órát arra használom, hogy jópofáskodva elbeszélgetek a sírok között.

Halottja mindenkinek van, és egyre inkább elmondhatjuk, ennek a napnak minden percét ki kellene használnunk, hogy szeretteink lelki üdvéért néhány őszinte fohász eljuthasson az Örök Bíróhoz, a jószágos Istenhez engesztelés céljából.

Temetőinkben egy-egy új résszel sikerült enyhíteni a zsúfoltságon. Elgondolkodtam magamban, ahogyan szaporodnak az új sírok, azokon a részeken mint egy nagy család, úgy ismerik egymást a hozzátartozók, a gyászolók, sokan sose látták addig egymást, és most a sors kereke egyenlővé tette őket. Némán, lehajtott fejjel, szó nélkül értik egymást, hiszen mindenkinek ott ül az arcán a mély gyász, a keserű bánat, és a fájdalom nehéz könnyeit hullatják a sírhant földjére, amely eltakarja előlük szeretteiket.

Igen, mit nem adnánk egy pillanatért, hogyha újra láthatnánk eltávozott szeretteink arcát, és hogy ez nem lehetetlen, bizonyítja az An-

gyal vigasztaló szava.

"Angyal

Arra gondoltam, elutaznék az égbe.

Oda, abba a távoli messzeségbe.

A mennyország kapuján bekopognék halkán.

Hátha lenne valaki, ki segíthetne rajtam.

Kinyitná az ajtót egy mesés Angyal.

Bőre hófehér, ruhája átszöve arannyal.

Vállain szárnyak, glória a fején,

Angyal ő valóban, Isten mezején.

Megkérdezné tőlem: Hát te honnan jöttél?

Hisz még élsz, itt mit keresnél?

Elmondanám neki, hogy a szív szavát követtem.

Mert ide költözött, kit oly nagyon szerettem.

Nem bírom már nélküle, csak látni szeretném.

Könnyes szemmel magamhoz ölelném.

Megsókolnám arcát, kezét, lépte minden nyomát.

Csak hadd lássam egy percre csodás mosolyát.

De az Angyal így szól: Menj, gyermek, haza.

Kit szerettél, már itt az otthona.

Látni fogod Őt, csak hunyd le szépen szemed,

S akkor biztos, hogy rögtön észreveszed.

Azóta én csukott szemmel járok.

Mindennél szebb az, amit így látok.

Mert már Ő is egy mesés Angyal.

Bőre hófehér, ruhája átszöve arannyal!"

Lázár Béla

Dsida Jenő: Öreg Október

Be jó lenne még azt mondani mindig:
Szívem fűrésztik tavaszi kegyek,
a napsugár is éget,
virágosak a rétek,
és holnap kirándulásra megyek.

Be jó lenne egy szép kézlegyintéssel
elintézni az egész őszi dolgot:
- Eh, nem fél, aki bátor,
csak rövid nyári zápor,
és boldog marad mindig, aki boldog.

De hiába, már nincs levél a fákon,
halk tűz robogja be a tűzhelyet,
felhők - mint soha régen -
bóbiskolnak az égen,
s már nem lehet, már nem lehet...

Tájékoztató a tanácsülésről

Az októberi rendes havi tanácsülésre folyó hónap 27-én került sor. Jelen vannak: 11 tanácsos, Mihály Dénes polgármester, Orbán Ernő jegyző.

A megvitatásra kerülő napirendi pontok a következők:

- A 2023. évi adók, illetékek és speciális illetékek mértékének meghatározása. Mihály Annamária referens ismerteti a határozattervezetet. Elmondja, hogy a hivatal 2023-ra sem növelte az adók értékét. Az előző évekhez képest változnak az épületadók, mivel ezeket egy új törvény (2022/16 számú Kormányrendelet) határozza meg. Mindez mellett a 2023-as adókat és illetékeket megállapító határozatba bekerült a Népház asztalainak a bérleti díja, ami 5 lej/asztal/nap, valamint a közterületeken való árusítás díja, ami 10 lej/m². Ugyanakkor a hivatal tulajdonában lévő nehézgép bérleti díja 70 lej/óra fizikai személyek esetében, és 100 lej/óra jogi személyiségek esetében. A munkóra a hivataltól való indulástól lesz számítva. Ezek mellett szó esett arról, hogy a felértékeltetések határideje még mindig 5 év, valamint arról, hogy a szociális konyhának a bére nem változik, a régi marad.

- A "Hosszabbított programú óvoda építése és felszerelése Lövete községben" elnevezésű projekt előleggarantálására szolgáló garancialevél meghosszabbítási kérelmének elfogadása.

- Iskolai ösztöndíjak. A jegyző ismerteti, hogy az iskola kapott célirányosan ösztöndíjakra 64.000 lejt, amiből 53 szociális ösztöndíjat szeretnének adni. Ennek jóváhagyására szükséges tanácshatározat. Ezek az ösztöndíjak a 2021/2022-es tanévre vannak. A törvény meghatározza, milyen feltételeknek kell eleget tenniük, akik igényelhetik. A dossziék már tavasszal le lettek küldve a megyei tanfelügyelőségnek. A szociális ösztöndíjak értéke az első félévben 100 lej, a második félévben 200 lej. A meghatározott összeg április hónapig lesz elég.

- 2022-es évi költségvetés kiegészítése. A polgármester előterjeszti a határozattervezetet. Ismerteti, hogy a "Tornaterem részleges felújítása" elnevezésű projekt tanulmányától el lett véve 98.000 lej, ami az alábbiak szerint került elosztásra:

- Légh kondicionáló berendezés beszerzése és üzembe helyezése a hivatal eskető termébe - 71.000 lej

- Szóróanyag az utakra - 17.000 lej

- Anyagi kiadások - 5.000 lej

- Tűzoltókocsi javítás - 3.000 lej

- Éjjeliőrségi illeték - 2.000 lej.

A polgármester elmondja, hogy az év folyamán sok panasz érkezett, hogy esküvők alkalmával a teremben, lévén tetőtér, a hőség kibírhatatlan. Az ár egy kicsit drága, de oda olyan berendezés kell, ami egy óra alatt eléri a megfelelő levegőhőmérsékletet. Lehetne

valamennyivel olcsóbban is kapni, de, ha rövid időn belül elromlik, a javításra ugyanúgy a pénzt kell költeni. Továbbá ismerteti, hogy a légh kondicionálás két darab, álló berendezésből tevődik össze, mivel a tetőtér struktúrája miatt nem lehet a hagyományosat beszerelni. Ezért is több az ára. Elmondja, hogy a légh kondicionáló berendezésnek azért kellene most neki fogni, hogy tavaszig legyen meg. A kivitelező cég szerint nyáron, ha egy órát működik, bőségesen elég lesz ahhoz, hogy a levegőt megfelelő hőmérsékletre hűtse.

Ennek kapcsán több vélemény is elhangzott, pl. mint: kell a légh kondicionáló berendezés, de ez túl drága, azt a pénz lehetne egyébre, például útjavításra ez erdő felé, költeni, valamint hogy majd a klímára is sokan panaszkodni fognak, mert nem bírják.

Ennél a kérdéskörnél szóba jött még, hogy a kirulyi és szelterszi utat a fahordó kamionok teszik tönkre. Ennek érdekében a hivatal lépéseket tett, hogy jóvá hagyást szerezzen a rendőrségtől magasságkorlátozás felszerelésére.

A polgármester ismerteti, hogy ez év folyamán a 26. községi utat (Lövete-Kalibáskő) felméretik, annak érdekében, hogy tavasszal legalább a Vargyas völgyéig az útpadka legyen megjavítva. A 102. községi út (szelterszi út) mellett már kivágták a fákat, az is javításra kerül, meg kell egy kicsit szélesíteni és lekövezni.

Javaslat hangzott el, hogy ezeket a terveket a lakossággal is ismertetni kellene, hogy informálva legyenek.

Felmerült a központban felhalmozott földrakás sorsa, hogy sok embert zavar, hogy rendetlenül néz ki a központi rész. A polgármester közli, hogy a munkálatok végeztével el lesz onnan a föld hordva.

- A 2022-es év III. negyedévi költségvetésének végrehajtása

A jelen levő testületi tagok az összes szavazásra bocsátott határozattervezetet jóváhagyták. Minden javaslatnál 11 igen szavazat született, kivételt képez a 2022-es évi költségvetés kiegészítésére vonatkozó határozat, ahol a jóváhagyás 10 igen szavazattal 1 tartózkodás mellett született meg.

Különlélek:

- Felmerül a kérdés, hogy az akácsonál az utcai lámpák fénye miatt olyan gyenge. A polgármester elmondja, azért, mert napelemesek, és ebben az időszakban már nem töltődnek fel eléggé. A falu részének közmegevilágítása bele van téve a járdaprogramba, de annak jóváhagyására még nem született meg a Megyei Tanács határozata.

- Az alpolgármester a feltett kérdést megválaszolja, miszerint a közvilágítás be- és kikapcsolása önműködő.

- Feltevődött a kérdés, hogy a magánszemélyek által kérelmezett aszfalt mikorra esedékes, a polgármester válasza, hogy még egyelőre nem tudják hozni.

Milyen az élet Lövétén...

(Korábbi lapszámunkban elkezdett rovatnak a folytatása.
A lövétei életről kérdezett András Kinga)

Tömören: jó.

Lehetne jobb, van még lépcsőfok felfele, de lehetne rosszabb is.

Körülbelül húsz évvel ezelőtt kezdtem el ide járni, minden szombaton, moccanni is alig tudtunk a buszon, de jöttünk a diszkóba. Tömeg volt, sok fiatal, jó bulik. Mikor már eléggé zúgott a fülünk, akkor sétáltunk az utcákon, legtöbbször a templom fele, mert olyan hangulatos volt a narancssárgás fényvel megvilágított, magas torony. Volt valami magasztos, különleges hatása.

Egyre hosszabb lett az ismerősök névsora, aztán barátságok kötődtek, aztán már külföldön is lövéteikkel találkoztam, míg végül itt lett az otthonom.

Folyamatosan tanulok valamit, kifejezéseket, az emberek "beceneveit", megismerkedem a hely jellegzetességeivel, szokásaival, specialitásaival, mint például a kókós lepény, de az az "e" betű, az csak az itt születetteknek megy, csak ők tudják olyan ízesen kiejteni.

Sok mindenben bővelkedik a falu, mint például élelmiszer üzletek, ruhás üzletek, turkálók, fodrászok és egyéb szépítkezést szolgáltatók, virág- és ajándék üzletek, edzési lehetőségek. Van orvosi ellátás, fogászat, napközi, óvoda, iskola, könyvtár, sok helyen városra kell menni ilyen szolgáltatásokért. Van malom, vannak legelők, kaszálók, erdős területek.

Nagyon sok szorgos, ügyes kezű ember él itt, aki házikonyeret süt, süteményt vagy tortát készít. Van, aki hímez (portrét is), horgol, van, aki varr (gyerekek számára könyvecskéket, állatokat, szoknyákat, függönnyet, a népviseleti inget, alsószoknyát vagy az egész székelruhát méretre...). Van, aki harisnyából varázsol szép cserepes virágot, van, aki asztaldíszeket készít, van, aki a hangjával kápráztat el, vannak művészek, festők, faragók, írók, zenészek, táncosok, masztorok, egyedi ékszer készítőik. Vannak óvónők és tanárok, akik lendületesek, színessé, emlékezetessé próbálják tenni az iskolai éveket. Vannak vállalkozók, egyes kezű munkások, gazdálkodók. Vannak, akik sajt készítésben jeleskednek, mások mézet pergetnek... A lista még bővíthető, hiszen én csak egy "szeletet" látok és ismerek a teljes faluból.

Amilyen szűk a látóköröm, ahhoz hasonló a falu is. Szűk utcák, zsúfolt építkezés, "nadrágszíjnyi" kaszálók (itt hallottam ezt is), keskeny, kicsi udvarok.

Máté evangélista azt mondja: *"Menjete be a szoros kapun. Mert tágas az a kapu és széles az az út, amely a veszedelemre visz, és sokan vannak, akik azon járnak. Mert szoros az a kapu és keskeny az az út, amely az életre visz, és kevesen vannak, akik megtalálják azt."*(Máté 7,13-14) - itt a keskeny utak és szoros kapuk, a szó szoros értelmében is, jelen vannak.

Sajnos nagyon sok helyen még rátesznek egy lapáttal, mert ami nem fér az udvaron, vagy ha az bent van, akkor nem férnek tőle, az kint van az utcán.

A főút mentén Pósfalutól az Újnegyedig rengeteg autóparkoló az út szélén, ami mondjuk, hogy elviselhető, de nem esztétikus... viszont ami a gyógyszertártól le a hídig, és onnan le a tűzoltóságig szokott lenni, az már rossz. Ettől az egész központ olyan rendezetlen. A malom előtti rész is össze-vissza parkolva, autók, buszok, keresztbe, hosszába, kinek ahogy sikerül... Rendezett parkolókat kellene kialakítani.

Egy emlékmű környéke tiszta, zöld övezet, esetleg 2-3 pad (egy szemetes!!!) szokott ott lenni, nem földrakás, nem gazdálkodási eszközök tároló helye. Tovább haladva felfele a szeges deszkarakás, az építkezési anyag, a tűzifa, a rozsdá ette régi járművek, folyton ott parkoló autók stb... És ez csak a főút mentén, amit mindenki lát, de a kisebb utcákon sem különb a helyzet. Nem azzal van a baj, hogy egy hétig ott van, hanem azzal, amikor már hónapok és évek telnek el úgy, hogy a közterületet magán dolgok foglalják, borítják. Ezeket a tereket szebbé, a falu számára hasznosabbá lehetne tenni.

((Ez nagy-nagy zárójel, mert lehet, ha okozok pár kávézási témát :

S ha sikeresen ellavíroztál autóval a sok minden között, és pont mise vége van, akkor a hárman-négyen összekarolt szomszédasszonyok néznek rád csúnyán, hogy "hát várjál türelmesen, amíg lesz helyed kikerülni, mert ők hamarabb megvoltak, mint az autód!"))) Jó lenne egy játszótér, egy kis park, ahová elvihetnéd a gyereket.

Jó lenne pár szemetes oda, ahol látható jelei vannak annak, hogy a kamaszodó fiatalok oda húzódnak meg energiaitalozni és cigizni, viszont, ha van kuka, akkor azt célszerűen kellene használni és üríteni.

Jó lenne, ha visszatérne az "élet" a faluba, bálók, rendezvények, események, de mindehhez résztvevőkre, érdeklődőkre is szükség lenne. Nem volt az olyan rég, mikor a szomszéd településekről jöttek (jöttünk) ide, mert színvonalas műsorok voltak, jó hangulat volt, és a tehetséges, kreatív gyerekekből, felnőttekből sem fogyott ki a falu.

Túlságosan elkényelmesedtünk, úgy látom.

Székely humor

Egy festő megállt Méréfalván, mert sok szép, faragott, galambdúcos székely kaput látott. Elővette festőállványát, rátette a vásznat, és festeni kezdte az egyik díszes, tulipános kaput. Munka közben megszólított egy öreg bácsit:

- Bácsikám! Mondja meg kelmed, miből épült ez a kapu?
- Miből épült? - mosolygott az öreg a bajusza alatt. - Tud-e az úr olvasni?
- Már hogyan tudnék! - válaszolta a festő.
- No, akkor olvassa el, mi vagy on rávésve itt minden kapura.
- Ezen a kapun az van felírva, hogy Isten segedelméből építették Máté György és neje, Miklós Róza, az Úrnak 1856-ik esztendejében!
- No, látja! - nevetett az öreg atyafi, hogy megrézfálhatja a festőt. - Itt minden székely kapu Isten segedelméből épült!

Az egyik szem sír, a másik nevet

Az emberi szem a lélek tükre - mondják -, mert a tekintet elárul mindent egy emberi tettről, gondolatról vagy cselekedetről. Ugyanakkor van olyan eset, amikor a szem többféle emberi érzést könnyezéssel reagál le.

Igen, könnyezhet a szemünk, ha valami nagyon jólesett, egy jó szó szereteteinktől, egy jó elismerés a munkahelyünkön, gratuláció a jó teljesítményekért, egy viccen, egy vicces történeten, gyermekeinktől kapott - néha vicces - szeretet kinyilvánítás, és sorolhatnám még tovább.

De könnyezhet a szemünk akkor is, ha valami rossz dolog történik velünk, lehet ez lelki vagy testi fájdalom, családi viták, megszólások - kibeszélések, balesetek, betegségek, váratlan haláleset, mely mindig szomorúan érinti meg az embert.

Megtörténhet az is, hogy ez a jó és rossz érzés párosul, és egy adott időben mindkét érzés kinyilvánításának helye van. Legtöbb esetben visszaemlékezés körül jelenhet meg ez: rossz jegyet kaptam az iskolában, akkor sírtam érte, most, felnőttként nevetek rajta; szerencsés balesetem volt, akkor sírtam fájdalomamban, most hála Istennek nevetek rajta. Sorolhatnám még itt is a példákat tovább, de még csak egyet említek: elhunyt szereteteinkre emlékezve is ugye kettős érzésünk lehet, sírunk, mert fáj az Ő elvesztése, úgy érezzük, hogy egy darabot kiszakítottak belőlünk, mégis az emlékeinket felidézve megtörténhet, hogy vicces cselekedeteivel, beszédével mosolyt csal az arcunkra.

Egy ilyen megemlékező esemény történt október 23-án, vasárnap Farkaslakán a helyi művelődési házban, ahol az udvarhelyszéki amatőr színjátszó csoportokkal megemlékező, jótékonysági estét szerveztek Fancsali Áron családjának megsegítésére. "Árcsi", ahogyan csak a farkaslakiak nevezték, ebben az évben hunyt el, tragikus körülmények között, árván hátrahagyva szerető családját, feleségét és leányát. Oszlopos tagja volt a farkaslaki színjátszó csoportnak, sok mosolyt és örömkönnyet csalva ki az előadott bohózatokkal a nézők arcára. Mindig vidámnak és optimistának tartották az emberek.

Az estén a lövétei színjátszó csoport is fellépett egy bohózzal, tisztelettel adózva "Árcsi" emlékének. Felemelő érzés volt látni, ahogy a rugonfalvi, kobátfalvi, kecseti, siménfalvi, bencédi és kigalambfalvi színjátszó csoportok gyülekeztek csendben. Volt olyan csoport, aki nem tudott hozni előadást, de mégis fontosnak érezte, hogy jelen legyen ezen az eseményen.

A bemondó köszöntötte a jelen lévő színjátszó csoportokat, ismertette az est fontosságát, majd sorra léptek fel a csoportok a betanult bohózatokkal. Nevettünk, igen, sokat, és könny is gyűlt a szemünkbe, volt, hogy a nézők nevetésétől a színdarabot előadók is el-elmosolyogták magukat. Akár egy vidám eseményen, mindenki jól érezte magát... Majd az utolsó színdarab is véget ért, mint mindegyik előadást, tapssal értékelték, és a színpadi függöny nem húzódott össze, hanem még jobban kitérült, mert hátra volt még egy előadás, "egy életszíndarab" Fancsali Áron (Árcsi) főszereplésével, képekben felvetítve a színpad fehér falára. Vége lett a vetítésnek, elsötétült a kép... (csend)...(csend)... Felkapcsolódtak a terem lámpái, és nem volt taps, helyette a szemekből egy-egy könny gördült le az arcokon, egy-egy fájdalmas sóhaj...

Fáj egy szerettünk elvesztése, de, ha rá emlékezünk, biztosan találunk olyan emléket, mellyel a mi földi életünket erősíteni, megbecsülni, értékelni tudjuk.

Ifj. Lázár Béla

György Emőke: Hol van?

Hol van most, aki itt hagyott,
Hol van az, ki már rég halott?
Fenn az arany csillagokban,
Az ismerős mosolyokban?

Hol találkozhatunk vele,
Ha nem ragyog ránk két szeme?
Az égből figyel bennünket,
Vigyázva óvja léptünket?

Hol találjuk, hol keressük,
Örökre szívünkbe rejtjük?
Ott van a legjobb hely neki,
Emlékezésünk élteti!

Lehet, hogy teste nincsen itt,
A lélek örök, nem hagy itt.
Szívünkben él, dobog tovább,
Melegíti zord szívszobánk.

Mindennapi cselekvésben,
Lágyan hulló hópihében,
Tavaszi napként csalogat,
Nyáron szellőként simogat.

Ősszel levélként hull elénk,
Játékos szélként csíp belénk.
Mindig itt lesz körülöttünk,
Rágondolunk: él közöttünk.

Nem tűnünk el a semmibe,
Nem azért születünk ide.
Ha szerettünk már nincsen itt,
Ránk hagyja világ kincseit.

Csak emlékezzünk milyen volt,
Éjszaka talán ő a hold!
Ki bátorít a fényével,
Hogy te ne keseredjél el!

Részei nagy mindenségnek,
Fáklyaként csillagok égnek.
Magasba fel, nézzünk rájuk,
Felszálltak, ott megtaláljuk!

15 éves lett az Őrangyal program

Október 26-án került megrendezésre az Őrangyal szüreti bálunk, ami idén egybeesett az Őrangyal 15 éves születésnapjával, így kettős ünnep volt számunkra. A programot a lövétei kultúrházban tartottuk, ahol volt minden finomság, mi szem- szájnak ingere: kókós lepény, torta, szőlő és az elmaradhatatlan jókedv...! A kicsi kákvirágos néptáncsoport meglepett egy tánccal minket, résztvevőket, amit ezúton is köszönünk Lázár Zoltánnak, na meg a táncos lábú gyerkőcöknek! A zenészek a műsor után nekünk is húztak egy kis bemelegítő talpalávalót, amiért szintén hála. De mindannyiunk nevében hála a Szent Gellért Alapítvány kitartó munkatársainak, akik nélkül nem lenne Őrangyal. A Hargita Megyei Sport és Ifjúsági Igazgatóság és a Caritas Őrangyal programjába társult be anno, 2007-ben a Szent Gellért Alapítvány. Az első találkozások az ismerkedésről szóltak. Ahogy teltek az évek, egyre több közös élményünk lett: szüreti bálók, mikulásosások, farsangok, majálisok, táborok, kirándulások, színjátások...

Az Őrangyal programok egyik fő célja, hogy időről időre kimozdítsa a sérülteket a négy fal közül, illetve integrálja őket az "egészséges" társadalom felé. Hogy elfogadjuk egymást úgy, ahogy vagyunk, és ez által legyünk egymás őrangyalai. Szeretnénk érzékenyíteni embertársainkat arra, hogy minél természetesebb legyen mindenkinek a velünk való együttlét, találkozás. Különösen ezért tartom fontosnak a gyerekek bevonását az ilyen és ehhez hasonló eseményekbe, hogy felnőhessen egy nyitott és elfogadó generáció. De ehhez az szükséges, hogy őszinte kíváncsisággal merjünk odafordulni a másik emberhez, legyen az akár sérült. Szívesen fogadjuk az önkénteskedni vágyó kamaszokat, fiatalokat vagy azokat, akik őszinte érdeklődéssel eljönnek közénk, hogy megismerjenek. Az iskolában is buzdítom a tanítókat, tanárokat, hogy hívják fel a diákok figyelmét, ha falunkban zajlik vagy lesz még ilyen program. Mert ezt nem lehet elég korán elkezdeni! A gyerekek nagyon fogékonyak, csak lehetőség és jó példa kell. Meggyő-

ződése, hogy mindannyian tanulhatunk egymástól, és gyarapodhatunk egymás által. A sérült gyerekek, fiatal is ugyanarra vágyik, mint kortársa: kapcsolódásra, társaságra, barátokra, csak lehet, hogy ő nehezebben tudja ezt megfogalmazni, mint egészséges társa, mert több a fizikai vagy mentális korlátja, de az érzelmi ugyanazok.

Hálatelt szívvel emlékeztünk vissza az elmúlt évek szép közös pillanataira, és azokra is, akik már csak az égből örködnek felettünk. Örvendünk, hogy vagyunk egymásnak, a jó Istentől még sok meghitt találkozást és legalább még 15 évet kérek magunknak, az őrangyalosok csapatának! Add Istenem, hogy sokáig örvendzhessünk egymás mosolyának!

Őrangyal 15

"Egyszer megszülettünk..." szól himnuszunk,
Küzdelmes létben összetartozunk.
Kik még vagyunk, hálát adunk szívből,
Vannak, kik figyelnek, de csak fentről.

Összeszokott családi közösség,
Imapercekben meghitt közös lét,
Mosolygó szemek, csengő kacagás.
Jókedvünk, akár patakcsobogás.

Egymást elfogadva és segítve,
Gyarapodik mindannyiunk hite,
Megtanuljuk a toleranciát.
Fejlődésünkre ad garanciát.

Vitaminbomba szervezetünknek,
Hála, köszönet a szervezőknek,
Együttlét: egészségünkre válják,
Egymás mosolya legyen ajándék!

György Emőke

Fotó: Szent Gellért Alapítvány

Mesenap - egy gyerek szemszögéből

"Reggel az iskola bejárata felé közeledve csodálkozva és csodálattal tapasztaltam, hogy ez már nem iskola, hanem Mese-vár. Várt a mese, beléptem. A tanító néni sürgölődve-forgolódva tettek-vettek, azt fél szemmel már megpillantottam, hogy a nap végén egy díszes hely vár majd bennünket - a lakodalom, amely minden igazi mese vége. Iskolatársaim különböző mesei hősnek öltözve fitogtatták erejüket, a lányok meg szépen lejtettek hosszú hercegnős ruháikban. Igazi mesébe csöppentem. Nekem nem volt előkészített mesei jelmezem, a tanító néni egy tücsök-koronát nyomott a fejembe. Belebújtam tehát annak a bőrébe. Mihelyst becsengettek, a tanító néni elmesélte a Szóló szőlő, mosolygó alma, csengő barack című mesét, és elmondta, hogy ebben a pillanatban a többi kisiskolás is ezt hallgatja az osztályban. Megtudtuk, hogy óra után nyakunkba vehetjük a "világot", és elindulhatunk bejárni a mesét. Mindenki csapatot gyűjtött maga köré, mesés névvel, térképpel nekivágtunk a meseösvény meghódításának.

Ahogy első állomásunk felé közelítettünk, láttuk, hogy minden osztályterem valamivé átváltozott, a tanító néni szintén - kinek kendő került a fejére, egy kis kötény, varázsló kalapja - tudtuk, hogy ennek fele sem tréfa, minden állomáson oda kell tenniünk magunkat. Otti tanító néni, aki időközben szolgálólánnyá változott, disznóóllá tette az osztályát, ahol az volt a feladat, hogy ki-ki a maga tudása szerint rendet rakjon: képeket válogasson, számokat rendezzen, betűket rakjon, szöveget illesszen, ábécérendet állítson, természetesen megadott rendben. Erre az én kis csapatom két malacot kapott a lehetséges háromból. Mónika tanítónő mint gazdaasszony várt minket gyümölcs-csel rakott asztalokkal. Kóstolgattunk, megneveztünk, anagramma-gyümölcsöket fejtegettünk, sőt közmondásokkal, gyümölcsneves helységnevekkel is megismerkedhettünk. Egyszerűen gyümölcsöző volt. Ha már ismertük a gyümölcsöket, vásártérre indultunk, Tünde tanító néni mint piaci kofa csalogatott bennünket. Tudunkra adta, hogy ideadja a bevásárló listát, csak be kell szereznünk azokat. Azt viszont nem kötötte az orrukra, hogy a hátunkra tűzi, így csak egymás kérdegetéséből állhatott össze végül a lista. A két gyümölcsös állomáson hat almát, barackot szereztünk. Innen nem volt megállj a Szilvi tanító néni varázsigéit hallgatva. Letaglózott minket, ahogy igazi bűvészműtatvánnyal ragadott el bennünket. Az ügyesebbek meg is tanultak pikpakk egy-két trükköt. De mindenki tudott egy picikét varázsolni, a mese szereplőit, helyszíneit, eszközeit hívogattuk elő a feladatokból. Három királylánnyal lett gazdagabb a csapatunk. Jucika tanító néni feltett szándéka volt, hogy mesehőst farag belőlünk. Persze ehhez át kellett rágnunk magunkat a feladatain, de megérte, itt is kaptunk két herceget a gyűjtőlapra. Regina tanító néni énekekkel, mondókákkal, találós kérdésekkel tette emlékezetessé a megállót. A tehetségesebb színészek egy jó kis pantomim játékot is kitalálhattak. Mi meg persze jót szórakoztunk rajta. Berta tanító néni mon-

dókát tanított nekünk, azt viszont ránk bízta, hogy milyen stílusban tárjuk a közönség elé. Volt ott népi, vásári, megzenésített, modern vagy némelyik hangulat utánzó. A két utóbbi állomáson öt pontot gyűjtve rohantunk a próbák helyszínére, ahol Emil tanár bácsi már javában instruálta az előttiünk érkező csoportot. Figyelőztünk, megpróbáltunk kitalálni jó megoldásokat, hogy frappánsan siklodjunk át az akadályokon. Kisebb botlásokkal két oroszlánt nyomott a tanár bácsi a gyűjtőnkre.

Mire visszaértünk az iskolaudvarra, már dobszóval hirdették a lakodalmat. Süteménytől roskadozó asztalokkal, díszített folyosóval vártak minket a lagziba, ahol anyukák voltak a felszolgálók. Teával, vízzel mulathattunk, na meg játékkal, tánccal, dallal."

Jaj, úgy vártam már ezt a napot! - mondta egy kis királynővé vedlett iskolás.

Igen, én is. Jó volt, mesés volt.

Mag Ottilia

Őszi kirándulás

Iskolánk előkészítő A, II. és III. osztályai egy közös őszi kiránduláson vettek részt a vénasszonyok nyarát kihasználva az őszi szünet előtti hétfő délután. Egy nagyon szép, napsütéses napot kaptunk, amikor is meglátogattuk Szejkefürdőn a Mini Erdély Parkot, utána pedig a székelyudvarhelyi sétaterén felállított dinoszaurusz kiállítást. Szejkére megérkezve bevettük magunkat a makettek világába, és akkor jöttünk rá, hogy kevés az időnk, csak ez a hely megéremelne egy fél napot! A gyerekek nagy érdeklődéssel járták körül a híres épületek másait, a bejárható kis vár és a játszótér pedig teljesen elvarázsolta őket. Egy kis időt még a mini moziban is töltöttünk, majd zárás-ként vonatoztunk a kis székely gőzössel. Utána következett a dinók meglátogatása, kipróbálása, a dinó-mobilokon való furikázás, no meg egy kis gesztenyegyűjtögetés, ha már a "dzsungelben" jártunk! Miután a Dzsungel-játszóteret is meghódítottuk, már mindenki holtfáradt volt, nem csak a gyerekek.

A másnapi beszámoló megerősítették, hogy jó választás volt a helyszín, mivel a legkisebbek is visszavágynak a családdal is meglátogatni főként a Mini Erdély Parkot.

András Mónika tanítónő

Fotó: András Mónika

DIÁKOLDAL

Iskolánk felső tagozatos diákjai egy rendhagyó, közös osztályfőnöki órán vehettek részt a Népiskolában. Ez a Lövétei Szülők Egyesületének szervezésében induló projekt első állomása volt, amely a **Lövétéről jöttem, mesterségem címere...** címet kapta, és havonta fogunk egy-egy különböző mesterségű és Lövétéről indult személyt vendégül látni. Először meghívottunk Mag András nyugalmazott hajóskapitányt, aki gyerekkoráról, szakmájáról és különleges útjairól mesélt a diákoknak. Habár az áramszünet megfosztott a fényképezéstől, a beszámoló érdekes, élménydús volt. A projektet Lövéte Község Helyi Tanácsa támogatja. Minden közreműködőnek köszönet!

Lövétei Szülők Egyesülete

Oklándi multság

Én, amikor meghallottam, hogy énekelni fogunk, kicsit meglepődtem. Amikor oda értünk Oklándra, bementünk, mindenkit meghallgattunk. Nagyon jó volt, és nagyon tetszett. Táncoltunk az emberekkel, olyan jólesett. Nagyon izgultam, amikor vártuk a buszt. Amikor mi jöttünk, akkorra már megbátrodtam. Jártunk ki az udvarra. Nagyon jól éreztem magam. Ettünk muffint, nagyon finomak voltak. Amikor a három kismalacot adták elő, akkor nevtünk, mert nagyon vicces volt. Amikor énekeltek, akkor meglepődtem, hogy nem féltem. Mikor vége volt mindennek, akkor szomorú voltam, remélem, még megyünk.

András Leila, III. osztály

Bolyai Matematika Csapatverseny

Nagyon örülök, hogy megírhatom ezt a cikket. Egyébként szuper jó volt, nagyon élveztem a termet, a feladatokat, és az utazás - hát, az igazat megvallva, az volt az egyik kedvencem. A feladatok szórakoztatóak voltak, sokat variáltuk, hogy ki melyik feladatot csinálja, JA! meg. Még a Marson is jártam ott - kaptunk egy Mars csokit, és, mielőtt megettem volna, egy lábbal ráálltam, és ezt mondtam: jártam a Marson! Mindenki nevetett a csapatomból, persze csak halkán, mellesleg tizenharmadikok lettünk az ötvenhét csapatból! És ez nagyon felvidített engem. Jó, hogy egy ilyen versenyre mehettem. És a barátom játszott a telefonomon, míg a buszon voltunk oda is, vissza is. És utána elmentünk az osztállyal egy közeli cukrászdába (tizenketten), szerintem belőlünk volt meg az aznapi fizetésük. Nem mellesleg annyian voltunk a faluból, mint a fene! Harmadiktól nyolcadikig.

Lázár Apor, Lövéte, 2022.

Az oklándi éneklés

Péntek reggel indultunk, a tanító néni és mi, a lányok, énekelni Oklándra. Székelyruhában mentünk. Három dalt énekeltek, mások előadást tartottak. Még templomot is látogattunk. Ebédet is kaptunk. Béla bácsiék zenéltek, és mi táncoltunk. Nagyon jól telt.

Orbán Olívia, III. osztály

Fotó: András Szilvia

Anyakönyvi hírek - 2022. szeptember

az anyakönyvi híreket a Polgármesteri Hivatal közli

Születések száma: 3

DUKA MÁRK, született augusztus 29-én, a Duka Csaba és Duka-Márton Ottilia szülők gyermeke

FAZAKAS BÁLINT, született szeptember 3-án, a Fazakas László és Fazakas-Gábor Enikő szülők gyermeke

BOLDIZSÁR CSABA, született szeptember 19-én, a Boldizsár Csaba és Boldi Daniella szülők gyermeke

Házasságkötések száma: 2

ANDRÁS TAMÁS és SZÉKELY BOGLÁRKA
SZIKSZAI HUNOR és GYÖRGY BEÁTA-MÁRIA

Őszinte részvétünket fejezzük ki a szeptemberben elhunytak hozzátartozóinak:

MIHÁY ANDRÁS, született 1937-ben, Lövete, 364. szám

ANDRÁS GÁBOR, született 1962-ben, Lövete, 177. szám

MIKLÓS ANNA (MIHÁLY), született 1935-ben, Lövete, 442. szám

ANDRÁS LAJOS, született 1934-ben, Lövete, 380. szám

Eladó 2005-ös évjáratú, piros színű DACIA SOLENZA. Telefonszám: 0761017249.

Eladó ház, gyümölcsösrel együtt, Csató, 280. szám. Tel.: 0747618510.

ELADÓ ház! Lövete, 1181. szám alatt, tiszta telekkönyvvel. Érdeklődni: 0726717146-os telefonszámon.

Eladó Lövétén az 1145. szám alatt levő bennvaló 6 áras udvarral, 3 épülettel és 10 áras gyümölcsösrel. Érdeklődni lehet a 0744693820-as telefonszámon.

Albérletet keresek Lövétén, tel.: 0749396063.

Elvesztettem Orbán Anna névre kiállított, 1243-as számú közbirtokossági könyvemet. Érvénytelennek nyilvánítom.

Vásárolnék bármilyen lövétei szedetttes szőtttest bármilyen színben: viselet és lakástextil egyaránt érdekel, akár szakadt, hiányos darab is, több egyforma darab szintén. Telefon: 0726-342608 (András Mónika)

KOLOZSI LÁSZLÓ, nyugalmazott lövétei kántor (1950-2022) életének 73-ik, özvegségének 3-ik évében az Örök Hazába költözött.

Kántori szolgálatát (Lövétén 1971-2009), szeretetét, imáit, szenvedését, egész életét alázatos és derűs szolgálattal ajánlotta fel Isten, az Egyház, népe és családja javára!

A feltámadt Üdvözítő legyen örök jutalma!

"Valahol lenni kell egy orgonának, melyen majd egyszer befejezhetem a dallamot, mely itt a halálba bágyadt, s amely az életem nekem!"

Régi arcok sárgult fényképeken

Fazakas Péter, felesége, Lázár Teréz, lányaik: Margit, Anna és Teréz. (1944) A képet beküldte Egyed Gábor.

LÖVÉTEI KIÁLTÓ

Megjelenik havonta, kiadja a
LÖVÉTEI KIÁLTÓ EGYESÜLET

Főszerkesztő: Mihály János, tördelés és szerkesztés: András Kinga, korrektúra: Egyed Emilia

Munkatársak: András Mónika, András Tamás, Egyed Tünde,

Fazakas Ágnes, Györgylőrincz Ernő, Lázár Béla, Lázár László, Mag Ottilia, Pál Erzsébet,
Péter Éva Erika, Szikszai Berta, Tódor Attila, Tódor Lóránd, Török Enikő

Támogatók: Lövete Község Helyi Tanácsa, Lövete Közbirtokossága, Lövetei Római Katolikus Plebánia,
Select Metleplast Kft., Nyko Kft.

A szerkesztőség elérhetősége:

Lövete Községi Könyvtár, tel.: 0784-298853, loveteikialto@freemail.hu